

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 321/2020-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. júla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou AK IVANOVA s. r. o., Plynárenská 1, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Lenka Ivanová, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4 R 8/2016 z 31. marca 2020 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť spoločnosti [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia Okresného sudu Banská Bystrica sp. zn. 4 R 8/2016 z 31. marca 2020 n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júna 2020 doručená ústavná sťažnosť spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a tiež práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 R 8/2016 z 31. marca 2020 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je jedným zo zabezpečených veriteľov spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], v konkurze [ďalej len „úpadca“ (konkurz bol vyhlásený uznesením okresného súdu sp. zn. 4 R 8/2016 z 8. marca 2017, pozn.)] s nepopretou (zistenou) pohľadávkou zapísanou v konečnom zozname pohľadávok pod č. 633 a 634 v sume 7 689 523,99 €.

3. Príslušný (kolektívny) orgán v zmysle § 82 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o konkurze“) tvorený štyrmi veriteľmi nepopretých zabezpečených pohľadávok vrátane sťažovateľky, veriteľským výborom a okresným súdom vystupujúcim namiesto zabezpečeného veriteľa s popretou pohľadávkou – spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „[REDAKOVANÉ]“), na základe žiadosti správcu, jej doplnenia a osobitných podmienok ponuky (ďalej len „osobitné podmienky“) udelil správcovi záväzný pokyn (namiesto [REDAKOVANÉ], okresný súd uznesením sp. zn. 4 R 8/2016 z 12. septembra 2019, pozn.) na speňaženie podniku úpadcu tvoreného súborom majetku v zmysle § 92 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze formou verejného ponukového konania.

4. Na základe uložených záväzných pokynov správca zverejnil 26. septembra 2019 v Obchodnom vestníku 186/2019 oznámenie o začatí verejného ponukového konania na predaj podniku úpadcu.

5. V lehote na predkladanie ponúk v trvaní do 11. októbra 2019 boli správcovi doručené štyri ponuky v zalepených obálkach. Napriek tomu, že zábezpeka v sume 10 % (ďalej len „zábezpeka“) z ponúknutej kúpnej ceny v sume 1 125 000 € spoločnosti [REDACTED] (ďalej aj „[REDACTED]“) alebo „záujemca č. 4“, nebola pripísaná na bankový účet úpadcu do uplynutia lehoty na predkladanie ponúk, ale až 14. októbra 2019, správca v záujme zachovania mnohosti (konkurencie) ponúk nevyužil svoje oprávnenie v zmysle bodu 3.4 osobitných podmienok a ponuku tohto záujemcu z vyhodnotenia nevyradil.

6. Keďže ponuku, čo sa týka rozsahu, porovnateľnú s ponukou [REDACTED] predložila len spoločnosť [REDACTED] (ďalej aj [REDACTED] alebo „záujemca č. 3“), vytvárajúc predpoklady pre úspešnú tichú aukciu v zmysle bodu 3.5 osobitných podmienok, správca zorganizoval na 22. október 2019 elektronickú aukciu a dosiahol zvýšenie ponúknutej ceny [REDACTED] za podnik úpadcu na sumu 1 175 000 €.

7. Po ukončení riadneho verejného ponukového konania, resp. mimo neho, bola 4. februára 2020 predložená spoločnosťou [REDACTED], [REDACTED] (ďalej aj „[REDACTED]“) alebo „záujemca č. 5“, ďalšia ponuka na predaj podniku úpadcu za kúpnu cenu v sume 1 230 000 €.

8. Na základe pokynu veriteľského výboru z 5. februára 2020 (jedného člena príslušného kolektívneho orgánu, pozn.) správca vyzval záujemcov č. 3, 4 a 5 na zvýšenie ponúknutej kúpnej ceny. Na zasadnutí veriteľského výboru 28. februára 2020 po zistení, že záujemca č. 3 nepredložil žiadnu ďalšiu ponuku, záujemca č. 4 svoju pôvodnú ponuku v sume 1 175 000 € zvýšil na sumu 1 215 000 € a vo vzťahu k záujemcovi č. 5

je relevantnou jeho pôvodná ponuka v sume 1 230 000 €, veriteľský výbor schválil predaj podniku úpadcu v prospech záujemcu č. 5, resp. spoločnosti [REDACTED]

9. Napriek súhlasu sťažovateľky a [REDACTED], ako ďalšieho zabezpečeného veriteľa – členov príslušného (kolektívneho) orgánu podľa § 82 zákona o konkurze s predajom podniku úpadcu v prospech [REDACTED], na základe žiadosti správcu o vydanie záväzného pokynu bolo napadnutým uznesením okresného sudu vystupujúceho namiesto [REDACTED], rozhodnuté tak, že správcovi ukladá záväzný pokyn na predaj podniku úpadcu tvoreného súborom tam špecifikovaného majetku zmluvou o predaji podniku záujemcovi č. 4, resp. [REDACTED] za kúpnu cenu 1 215 000 €.

Uznesenie okresného sudu nadobudlo právoplatnosť 8. apríla 2020.

10. Sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti okrem iného uviedla:

„...Okresný súd... bol povinný v súlade s § 83 ods. 4 ZKR pri vydaní Uznesenia zohľadniť oprávnené záujmy dotknutých veriteľov a ich vyjadrenia a vyjadrenia ostatných členov príslušného orgánu. Okresný súd Banská Bystrica však tak neurobil a v príkrom rozpore s rozhodnutiami ostatných príslušných orgánov a teda aj v rozpore s § 83 ods. 4 ZKR rozhodol inak. Okresný súd ... tak urobil aj napriek tomu, že záväzné pokyny ostatných príslušných orgánov neboli v rozpore so ZKR a ani v rozpore so záujmami všetkých veriteľov. Okresný súd... nielenže odňal príslušným orgánom ako zástupcom všetkých veriteľov konkurzného konania Úpadcu rozhodovať o majetku Úpadcu, ale aj jednoznačne konal v rozpore s princípom predvídateľnosti rozhodnutia.

Naviac... Uznesenie zdôvodnil spôsobom, ktorý nemá oporu v zákone, nakoľko záväzné pokyny príslušných orgánov nie sú nemenné ako je to pri rozhodnutiach súdov. Záväzný pokyn zaväzuje Správcu ako postupovať, avšak nezaväzuje samotné príslušné orgány v tom, že by sa od skôr udeleného záväzného pokynu nemohli odchýliť alebo ho zmeniť najmä, ak je to v záujme veriteľov.

Tým, že zákonodarca dal súdu možnosť rozhodovať o uložení záväzného pokynu namiesto popretého veriteľa, určite nesledoval umožniť súdu nahradiť všetky predtým uložené záväzné pokyny ostatných príslušných orgánov, ktoré boli uložené v súlade

so zákonom a v súlade so záujmami veriteľov. Sťažovateľ je toho názoru že interpretácia a aplikácia právnej normy (§ 83 ods. 4 ZKR) zo strany Okresného súdu... zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy...

Ponuka spoločnosti [REDAKOVANÉ] na odkúpenie podniku Úpadcu bola síce doručená mimo ponukového konania, avšak v súlade s § 92 ods. 1 písm. e) ZKR ju bolo možné vnímať ako ponuku na priamy predaj majetku Úpadcu. Priamy predaj majetku v rámci konkurzného konania je bežný, pričom vzhľadom na to, že v tejto konkrétnej veci už prebehlo aj ponukové konanie, ktoré vygenerovalo aj iných záujemcov, v čase rozhodovania o predložených ponukách bol známy celkový okruh záujemcov, z ktorých bolo možné vybrať záujemcu, ktorý ponúkol najvyššiu kúpnu cenu. De facto sa maximalizoval okruh záujemcov.

Je nelogická a nemožná požiadavka Okresného súdu... požadovať od Správcu, aby pred doručením ponuky spoločnosti [REDAKOVANÉ] požiadal o nový záväzný pokyn. Správca totiž nevedel, že nejaká nová ponuka mu bude doručená. Správca postupoval správne, keď na najbližšom zasadnutí veriteľského výboru predložil jeho členom aj novú ponuku, aby mohli rozhodovať o všetkých ponukách, ktoré boli Správcovi doručené.

Zdôrazňujeme, že ani ponuka spoločnosti [REDAKOVANÉ] nebola riadne doručená Správcovi v lehote stanovenej pre ponukové konanie z dôvodu, že do uplynutia lehoty nebola pripísaná na účet Správcu požadovaná zábezpeka. Porušovateľ na túto skutočnosť však už neprihliadal a na ponuku spoločnosti [REDAKOVANÉ] pozeral ako na ponuku doručenú v rámci ponukového konania a v súlade s Podmienkami speňažovania.

Taktiež ako nelogické sa javí zdôvodnenie Okresného súdu... ktorý na jednej strane tvrdí, že nie je možné sa odchyliť od záväzného pokynu, ktorým bolo uložené Správcovi speňažiť majetok Úpadcu formou verejného ponukového konania, na druhej strane sám akceptuje navýšenú ponuku spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] ktorá bola predložená až niekoľko mesiacov po ukončení ponukového konania a až potom, ako boli traja záujemcovia, ktorí predložili najvyššie ponuky, navzájom konfrontovaní a súčasne vyzvaní na navýšenie ich skôr doručených ponúk.

V neposlednom rade za dôležité považujeme zdôrazniť neštandardné správanie spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktoré, podľa slov Správcu, hraničilo

s trestnoprávnym konaním. Spoločnosť [REDAKOVANÉ] systematicky vyvíjala nátlak na Správcu a snažila sa nezákonne ovplyvňovať rozhodnutia príslušných orgánov. Na Okresný súd... podávala nedôvodné sťažnosti, o čom sa v Uznesení zmiňuje aj Porušovateľ. Aj napriek tomu, že Porušovateľ odmietol tieto sťažnosti, nie je možné vylúčiť, že bol spoločnosťou [REDAKOVANÉ] pri svojom rozhodovaní ovplyvnení...“

11. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd. Sro, vložka č. 73112/B na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a bolo Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31.03.2020, č. k. 4R/8/2016 - 1619 porušené.

2. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31.03.2020, č. k. 4R/8/2016 - 1619 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

3. Okresný súd Banská Bystrica je povinný nahradiť Sťažovateľovi trovy konania v rozsahu 100 %.“

12. Sťažovateľka zároveň navrhla, aby ústavný súd „...rozhodol o odložení vykonateľnosti právoplatného napadnutého Uznesenia.“

II.

Relevantná právna úprava

13. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

14. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

15. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

16. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

17. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

III.

Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a samotné posúdenie vecí ústavným súdom

18. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa ústavy a tiež práva na spravodlivé súdne konanie podľa dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu.

19. Sťažovateľka namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa dohovoru odôvodňuje najmä tým, že okresný súd pri rozhodovaní o správcom predloženom pokyne na schválenie podľa § 83 ods. 4 zákona o konkurze nezohľadnil oprávnené záujmy dotknutých veriteľov, ich vyjadrenia a vyjadrenia ostatných členov príslušného orgánu, práve naopak, rozhodol v príkrom rozpore s nimi, keď správcovi uložil záväzný pokyn predat' podnik úpadcu spoločnosti [REDAKOVANÉ] uzavretím zmluvy o predaji podniku za kúpnu cenu 1 215 000 €, a nie spoločnosti [REDAKOVANÉ], za kúpnu cenu 1 230 000 €.

20. Podľa názoru sťažovateľky interpretácia a aplikácia § 83 ods. 4 zákona o konkurze okresným súdom popiera jeho účel a zmysel, keď popiera záväzné pokyny ostatných členov príslušného orgánu v zmysle § 82 zákona o konkurze uložené v záujme veriteľov.

21. Sťažovateľka ďalej namieta, že záväzné pokyny uložené správcovi nie sú nezmeniteľné a ponuku spoločnosti [REDAKOVANÉ], na predaj podniku úpadcu mimo riadneho verejného ponukového konania je možné považovať podľa § 92 ods. 1 písm. e) zákona o konkurze za ponuku na priamy predaj podniku úpadcu, pričom ani spoločnosť [REDAKOVANÉ] nesplnila podmienku riadneho verejného ponukového konania spočívajúcu v zložení zábezpeky do uplynutia lehoty na predkladanie ponúk, t. j. 11. októbra 2019.

22. Napokon sťažovateľka okresnému súdu vytýka, že kým okresný súd na jednej strane tvrdí, že od uloženého záväzného pokynu sa nie je možné odchyliť, na strane druhej akceptuje navýšenie cenovej ponuky spoločnosti [REDACTED] po uplynutí niekoľkých mesiacov po ukončení riadneho verejného ponukového konania.

23. Z uvedených dôvodov sťažovateľka považuje uznesenie okresného súdu za rozporné s princípom predvídateľnosti, zjavne nedôvodné a arbitrárne.

24. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

25. Ústavný súd konštantne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania, a preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (porovnaj napríklad *Georgidias v. Grécko* z 29. 5. 1997, Recueil III/1997).

26. Ústavný súd preto považoval za potrebné poukázať aj na relevantnú časť odôvodnenia uznesenia okresného súdu:

„... 30 Konkurzný súd vykonávajúci funkciu jedného z členov kolektívneho príslušného orgánu podľa § 82 ods. 2 písm. c) a e) ZKR neudelil správcovi iný záväzný pokyn, ako pokyn na speňažovanie formou ponukového konania, a to za vopred stanovených podmienok. Správca je v prípade kolektívneho príslušného orgánu oprávnený speňažovať majetok len na základe záväzného pokynu, ktorý vydá a schváli každý člen kolektívneho príslušného orgánu, pričom správca je povinný požiadať o vydanie záväzného pokynu predtým, ako urobí prvý právny úkon pri speňažovaní.

31. V rámci podmienok ponukového konania bola správcom stanovená lehota na doručenie ponuky na odkúpenie majetku úpadcu do 11.10.2019. Jedným zo základných predpokladov účasti záujemcu v ponukovom konaní je doručenie ponuky v stanovenej lehote. Na základe splnenia tejto podmienky je možné vyhodnotiť ponukové konanie. S ohľadom na splnenie podmienok ponukového konania správca vyhodnotil ponukové konanie tak, že za víťaznú ponuku označil ponuku záujemcu [REDAKOVANÉ]. Skutočnosť, že tento záujemca ponúkol v rámci ponukového konania, za splnenia podmienok ponukového konania, najvyššiu kúpnu cenu, má za následok, že majetok úpadcu ponúkaný na predaj v rámci ponukového konania má byť predaný tomuto záujemcovi. S ohľadom na to, že tento záujemca svoju ponuku zvýšil na sumu 1 215 000,-Eur mi byť zohľadnená v záujme veriteľov úpadcu. Cena ponúknutá spoločnosťou [REDAKOVANÉ] je síce o 15 000,-Eur vyššia, ale súd konštatuje, že táto spoločnosť nespĺnila podmienky stanovené v riadnom ponukovom konaní, preto zohľadnenie tejto ponuky by nebolo len porušením pravidiel speňažovania stanovených príslušnými orgánmi, vrátane konkurzného súdu, ale aj porušením zákonnosti a transparentnosti pri speňažovaní majetku úpadcu. Pokyny uložené veriteľským výborom a dvomi zabezpečenými veriteľmi ako príslušnými orgánmi súd považuje za pokyny udelené v rozpore s ich pokynmi na speňažovanie majetku úpadcu v ponukovom konaní, ale aj s rozhodnutím konkurzného súdu, preto mal správca tieto pokyny odmietnuť príp. pred oslovením potencionálnych záujemcov o navýšenie ceny požiadať o uloženie pokynu aj konkurzný súd ako príslušný orgán. Len uvedeným spôsobom je možno zabezpečiť zákonnosť a transparentnosť pri speňažovaní majetku úpadcu. Účelom dodržiavania

pravidiel speňažovania je zabrániť špekulatívnemu a netransparentnému správaniu sa potencionálnych záujemcov o kúpu majetku úpadcu... konkurzný súd považuje za najefektívnejší predaj majetku úpadcu záujemcovi, ktorého ponuka za splnenie podmienok ponukového konania vyvolaného v súlade so zákonom na základe záväzného pokynu všetkých členov kolektívneho príslušného orgánu, bola v rámci riadneho ponukového konania najvyššia a za cenu, ktorú tento záujemca dodatočne navýšil. Pri posudzovaní veci súd zohľadnil vyjadrenie správca, že predĺžovaním procesu speňažovania dochádza k nárastu prevádzkovej straty v sume, ktorá prevýši hodnotu navýšenia v zmysle poslednej najvyššej ponuky. Zároveň správca apeloval na skoré rozhodnutie súdu, nakoľko s ohľadom na situáciu v prevádzkovanom podniku úpadcu bude nútený vykonať zásadný úkon akým je výpoveď vo vzťahu k všetkým zamestnancov, čo bude mať významný vplyv na nárast pohľadávok proti podstate...“

27. Po preskúmaní napadnutého uznesenia okresného súdu ústavný súd argumentáciu sťažovateľky, podľa ktorej sa okresný súd v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s podstatnými skutočnosťami pre rozhodnutie, resp. sa s nimi nevysporiadal správne, nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov okresného súdu. Odôvodnenie uznesenia okresného súdu je plne v súlade s § 198 ods. 2 zákona o konkurze a podľa názoru ústavného súdu je presvedčivé, zrozumiteľné, konanie nevykazuje znaky podstatných pochybení procesného charakteru, preto ústavný súd nevidí žiadny relevantný dôvod na prehodnocovanie záverov okresného súdu. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom okresného súdu nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a s právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

28. Podľa § 83 ods. 4 zákona o konkurze ak je členom príslušného orgánu súd, správca alebo ostatní členovia príslušného orgánu predložia pokyn alebo odporučený postup na schválenie súdu až po tom, čo sa ostatní členovia príslušného orgánu k pokynu

alebo odporučenému postupu vyjadrili. Súd predložený pokyn alebo odporučený postup uznesením schváli alebo uznesením rozhodne, ako postupovať; uznesením súdu je správca viazaný. Súd pri vydaní uznesenia zohľadní oprávnené záujmy dotknutých veriteľov a ich vyjadrenia a vyjadrenia ostatných členov príslušného orgánu. Uznesenie súd vždy doručí správcovi.

29. Podľa názoru ústavného súdu okresný súd dal jasnú, zrozumiteľnú a vyčerpávajúcu odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď s osobitným akcentom na záväzný pokyn udelený správcovi na speňaženie podniku úpadcu tvoreného súborom majetku v zmysle § 92 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze formou verejného ponukového konania a na jeho dodržanie v záujme transparentnosti uložil správcovi záväzný pokyn predat' podnik úpadcu spoločnosti [REDAKOVANÉ] ktorá v rámci riadneho verejného ponukového konania ponúkla spomedzi všetkých záujemcov najvyššiu kúpnu cenu v sume 1 125 000 €, z čoho logicky plynie, že podnik úpadcu má byť predaný práve tomuto záujemcovi.

Napriek tomu, že vykonanie tichej aukcie a výzvy správcu záujemcom č. 3, 4 a 5 na zvýšenie ponúknutej ceny bolo nad rámec riadneho verejného ponukového konania nemajúce oporu v pôvodnom záväznom pokyne udelenom správcovi na speňažovanie majetku v zmysle jeho prvej žiadosti, konečné navýšenie ponúknutej ceny spoločnosťou [REDAKOVANÉ] na sumu 1 215 000 € okresný súd v záujme vyššej miery uspokojenia veriteľov úpadcu akceptoval. Keďže, ako to aj samotná sťažovateľka uviedla, zmenu záväzného pokynu do budúcnosti nie je možné vylúčiť, ale procesy, ktoré na základe už správcovi udeleného záväzného pokynu začali a z ktorých už vznikli práva tretím osobám [REDAKOVANÉ] nie je možné zmenou záväzného pokynu ukončiť, resp. tieto musia byť ukončené v zmysle pôvodne udeleného záväzného pokynu, akceptovanie ponuky spoločnosti [REDAKOVANÉ], síce vyššej o sumu 15 000 €, avšak uplatnenej už po ukončení riadneho verejného ponukového konania, by bolo vo vzťahu k spoločnosti [REDAKOVANÉ] ■ ■ ■ ■ ■ porušením vopred príslušným (kolektívnym) orgánom stanovených pravidiel, a tým zákonnosti a transparentnosti pri speňažovaní majetku úpadcu. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu je zjavné,

že prílohou ponuky spoločnosti [REDAKOVANÉ]. bol relevantný písomný doklad preukazujúci zloženie bankovej zábezpeky, a hoci v čase uplynutia lehoty na podávanie cenových ponúk, t. j. do 11. októbra 2019, jej banková zábezpeka nebola na bankový účet úpadcu pripísaná, v čase vyhodnocovania ponúk správcom už pripísaná bola (banková zábezpeka bola pripísaná na bankový účet úpadcu 14. októbra 2019, pozn.), táto okolnosť, a tým sťažovateľkou namietané zvýhodnenie spoločnosti [REDAKOVANÉ] je právom ostatných záujemcov riadneho verejného ponukového konania, a nie sťažovateľky (zabezpečeného veriteľa), ktorá predajom podniku tejto spoločnosti má možnosť dosiahnuť väčšiu mieru uspokojenia svojej pohľadávky oproti jeho predaju ostatným záujemcom riadneho verejného ponukového konania. Totiž aj prípadným neprihliadnutím na ponuku spoločnosti [REDAKOVANÉ] pre okolnosť nezloženia zábezpeky včas by subjektom ponúkajúcim najvyššiu cenu v rámci riadneho verejného ponukového konania v sume 1 000 000 € bola spoločnosť [REDAKOVANÉ] a nie spoločnosť [REDAKOVANÉ], ponúkajúca síce sumu 1 230 000 €, avšak už po ukončení riadneho verejného ponukového konania. Uvedené platí o to viac, že v zmysle bodu 3.4 osobitných podmienok „*neúplné ponuky je správca oprávnený*“, a nie povinný „*vyradiť z vyhodnotenia*“.

30. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

31. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmania vtedy, ak by vyvozené závery

boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

32. Ako už bolo uvedené, z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplynulo, že okresný súd dal v rámci svojho odôvodnenia jasnú, zrozumiteľnú, logickú a vyčerpávajúcu odpoveď na všetky podstatné skutkové a právne otázky spojené s predmetom súdnej ochrany, pričom ústavný súd takú interpretáciu a aplikáciu relevantných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov vrátane ustanovení zákona o konkurze a jeho § 83 ods. 4, ktorá by bola v rozpore s ich účelom a zmyslom, nezistil.

33. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

34. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, nebolo namieste ani vyhovieť požadovanému odkladu vykonateľnosti uznesenia okresného súdu (bod 2 výroku). Rovnako sa stalo bezpredmetným aj rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu